

DECIZIE

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Clima, Tamara Chișca-Doneva,
Ion Arhiliuc, Valentina Clevadî

examinînd recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Melantix”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Melantix” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 08 decembrie 2009 SRL „Melantix” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în urma controlului fiscal Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul nr. 5-638367 din 26.08.2009 potrivit căruia s-a constatat că SRL „Melantix” a trecut în cont TVA și a dedus costul mărfurilor procurate în baza facturilor fiscale seria XX nr.1804495 din 03.01.2007, seria XX nr.1804500 din 18.01.2007, seria XX nr.1804502 din 24.01.2007, seria XX nr.1804511 din 30.01.2007, seria XX nr.2618855 din 01.02.2007, seria XX nr.2618856 din 11.02.2007, seria XX nr.2618857 din 23.02.2007, seria XX nr.2618858 din 02.03.2007, seria XX nr.2618872 din 19.03.2007 eliberate de SRL „Savosdim”, care conform raportului de constatare tehnico-științific a Laboratorului Criminalistic al Serviciului de Informație și Securitate al RM nr.15 din 20.02.2009 au fost apreciate ca fiind fictive.

În baza actului menționat a fost emisă decizia nr. 545/241 din 16 septembrie 2009, prin care s-a dispus încasarea impozitului pe venit din activitatea de antreprenariat în sumă de 214 607 lei, TVA în sumă de 286 430 lei, majorării de întârziere în sumă de 64 811 lei pentru neplata în termen a impozitului pe venit și 143 936 lei pentru neachitarea în termen a TVA, amenzii în mărime de 64 382 lei pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de antreprenariat, 57 322 lei pentru diminuarea TVA și 20 976 lei pentru neplata sau plata incompletă a impozitului pe venit în rate.

Consideră că decizia nr. 545/241 din 16 septembrie 2009 este ilegală, fiind emisă în rezultatul interpretării eronate de către pîrît a prevederilor legislației fiscale,

Menționează reclamantul că, relațiile între agenții economici au avut loc în realitate, fiind transferați banii pentru marfa procurată în scopuri antreprenoriale, fapt ce îi permite deducerea cheltuielilor suportate pe parcursul anului fiscal.

De asemenea susține că, potrivit pct.9 al Instrucțiunii cu privire la completarea formularului tipizat de document primar cu regim special al facturii fiscale pentru livrările de mărfuri și servicii impozabile cu TVA, aprobată prin Ordinul Ministerului de Finanțe al RM nr.32 din 11.03.2002, răspunderea pentru reflectarea datelor eronate, incorecte sau incompletă în factura fiscală o poartă furnizorii, dar nici într-un caz nu poate fi sancționată persoana juridică care a recepționat factura fiscală.

În cazul dat, necompletarea unor indici a facturilor fiscale nu poate servi drept temei de a lipsi factura fiscală de efectele sale juridice pe care le produce în perioada în care este valabilă și nu a fost anulată de părți sau de instanța de judecată.

La 15 octombrie 2009 reclamantul a depus cerere prealabilă, prin care a cerut anularea deciziei nr. 545/241 din 16 septembrie 2009, însă prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.261 din 12 noiembrie 2009 cererea prealabilă a fost respinsă.

Cere reclamantul, anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 545/241 din 16 septembrie 2009 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și alte acte normative de către SRL „Melantix”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2010 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2011 a fost admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Oficiul Fiscal Botanica, s-a casat hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2010, cu remiterea pricinii spre rejudecare.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2012 acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2012 a fost admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, s-a casat hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2012, cu remiterea pricinii spre rejudecare.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

La 15 mai 2013 SRL „Melantix” a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că prima instanță la emiterea hotărîrii a aplicat eronat normele de drept material și procedural, în special prevederile Codului fiscal, iar concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. În acest sens susține că, facturile fiscale seria XX nr.1804495 din 03.01.2007, seria XX nr.1804500 din 18.01.2007, seria XX nr.1804502 din 24.01.2007, seria XX nr.1804511 din 30.01.2007, seria XX nr.2618855 din 01.02.2007, seria XX nr.2618856 din 11.02.2007, seria XX nr.2618857 din 23.02.2007, seria XX nr.2618858 din 02.03.2007, seria XX nr.2618872 din 19.03.2007 eliberate de SRL „Savosdim”, constituie documente justificative ce confirmă că SRL „Melantix” a

suportat cheltuieli în cuantumul în care au fost deduse, iar răspunderea pentru reflectarea datelor eronate, incorecte și incomplete în factura fiscală o poartă furnizorul.

A mai indicat că, facturile fiscale indicate au fost eliberate de organul autorizat legal, tranzacția a avut loc de fapt, iar SRL „Melantix” în calitate de cumpărător a achitat furnizorului SRL „Savosdim” costul mărfurilor procurate, inclusiv și TVA, care la rîndul său are obligațiunea de a achita sumele TVA la buget.

Examinînd argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul înaintat de SRL „Melantix” urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii instanței de fond din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Instanța de judecată a stabilit că la 26 august 2009, în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr.5849 din 26 august 2009, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău Oficiul fiscal Botanica a efectuat un control fiscal prin metoda verificării tematice privind respectarea legislației fiscale la SRL „Melantix” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2007 – 01 iunie 2009, fiind întocmit actul de control nr. 5-638367 din 26 august 2009, prin care s-a stabilit că SRL „Melantix” a trecut în cont TVA în luna ianuarie 2007 în sumă de 95 926,48 lei în baza facturilor fiscale seria XX nr.1804495 din 03.01.2007, seria XX nr.1804500 din 18.01.2007, seria XX nr.1804502 din 24.01.2007, seria XX nr.1804511 din 30.01.2007, în luna februarie 2007 în sumă de 110 640,62 lei în baza facturilor fiscale seria XX nr.2618855 din 01.02.2007, seria XX nr.2618856 din 11.02.2007, seria XX nr.2618857 din 23.02.2007, și în luna martie în sumă de 79 862,52 lei în baza facturilor fiscale seria XX nr.2618858 din 02.03.2007, seria XX nr.2618872 din 19.03.2007 eliberate de SRL „Savosdim”, care conform raportului de constatare tehnico-științific a Laboratorului Criminalistic al Serviciului de Informație și Securitate al RM nr.15 din 20.02.2009 semnaturile puse pe facturile fiscale menționate din numele lui Savostenco Dmitri nu sunt îndeplinite de el însuși ci de alte persoane (f.d.8-12).

În baza actului de control indicat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a emis decizia nr. 545/241 din 16 septembrie 2009, conform căreia pentru încălcările stabilite s-a dispus încasarea de la SRL „Melantix” la buget a impozitului pe venit din activitatea de antreprenariat în sumă de 214 607 lei, TVA în sumă de 286 430 lei, majorării de întârziere în sumă de 64 811 lei pentru neplata în termen a impozitului pe venit și 143 936 lei pentru neachitarea în termen a TVA, amenzii în mărime de 64 382 lei pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de antreprenariat, 57 322 lei pentru diminuarea TVA și 20 976 lei pentru neplata sau plata incompletă a impozitului pe venit în rate (f.d. 13).

Conform art.102 alin.(6) lit.a) și alin.(7) Codul fiscal, subiectul impozabil are dreptul la trecerea în cont a TVA achitate sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate dacă dispune de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate pentru care a fost achitată ori urmează a fi achitată TVA. Livrarea, în privința căreia se permite trecerea în cont a TVA achitate sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate, trebuie să fie efectuate subiectului

impozabil de către furnizorul care a eliberat factura fiscală (procurată în modul stabilit de la organul autorizat) sau să fie importată de către subiectul impozabil.

Potrivit art. 19 alin.(1), alin.(6) și alin. (12) al Legii contabilității nr.113 din 27 aprilie 2007, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare întocmite vor conține următoarele elemente obligatorii: denumirea și numărul documentului; data întocmirii documentului; denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al entității în numele căreia este întocmit documentul; denumirea adresa, IDNO (codul fiscal) al destinatarului documentului, iar pentru persoanele fizice – codul personal; conținutul faptelor economice; etaloanele cantitative și valorice în care sunt exprimate faptele economice; funcția, numele, prenumele și semnătura, inclusiv digitală, a persoanelor responsabile de efectuarea și înregistrarea faptelor economice. Subiectul impozabil are dreptul de a deduce cheltuielile din venit și de a trece în cont sumele TVA achitate furnizorilor, numai în cazul în care poate confirma operațiunea prin documente justificative. Documentele de casă, bancare și de decontare, datoriile financiare, comerciale și calculate pot fi semnate unipersonal de conducătorul unității ori de două persoane cu drept de semnătură: prima semnătură aparține conducătorului sau altei persoane împuternicite, a doua contabilului-șef sau altei persoane împuternicite. Semnăturile pe documentele menționate, după caz, se confirmă prin aplicarea ștampilei entității respective. În lipsa funcției de contabil-șef, ambele semnături pe documentele menționate se aplică de conducătorul entității respective sau de alte persoane împuternicite.

Astfel, instanța de recurs reține că prin raportul tehnico-științific nr. 15 din 20 februarie 2009 efectuat de către Serviciul de Informare și Securitate se confirmă că semnăturile puse pe facturile fiscale seria XX nr.1804495 din 03.01.2007, seria XX nr.1804500 din 18.01.2007, seria XX nr.1804502 din 24.01.2007, seria XX nr.1804511 din 30.01.2007, seria XX nr.2618855 din 01.02.2007, seria XX nr.2618856 din 11.02.2007, seria XX nr.2618857 din 23.02.2007, seria XX nr.2618858 din 02.03.2007, seria XX nr.2618872 din 19.03.2007 din numele conducătorului și fondatorului SRL „Savosdim”, Savostenco Dmitri, nu sunt îndeplinite de el însuși, ci de alte persoane (f.d. 186-196).

Mai mult ca atât, potrivit explicației luată de Direcția antifraudă a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de la Savostenco Dmitri, ultimul nu a semnat nici o factură fiscală sau contract, nu a împuternicit alte persoane privind încheierea de tranzacții din numele său, despre SRL „Savosdim” nu cunoaște nimic și nu a înregistrat pe numele său careva întreprindere (f.d.197).

Prin urmare, facturile fiscale enunțate nu constituie documente justificative și nu poate fi acceptată deducerea cheltuielilor achitate și trecerea în cont TVA în mărimea sumelor indicate în aceste facturi.

Or, trecerea în cont a taxei pe valoarea adăugată se efectuează pentru valorile materiale, serviciile procurate, dacă subiectul impozabil dispune de factura TVA (fiscală) la valorile materiale, serviciile procurate, pe care a fost achitată furnizorului taxa pe valoarea adăugată, iar factura TVA trebuie să includă toată informația conform prevederilor art.117 Cod fiscal și să fie eliberată de organele abilitate.

În circumstanțele relevate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, deoarece în cazul în speță nu și-a

găsit confirmare nici un temei prevăzut de art. 26 al Legii contenciosului administrativ pentru anularea actului administrativ în partea contestată, fiind emis conform prevederilor legale, cu respectarea competenței și procedurii stabilite.

Nu pot fi reținute drept temei de anulare a actului administrativ contestat argumentele recurentului că facturile fiscale confirmă cheltuielile suportate în cuantumul în care au fost deduse, iar răspunderea pentru reflectarea datelor eronate, incorecte și incomplete în factura fiscală o poartă furnizorul, deoarece asupra acestor argumente s-a expus instanța fond și se apreciază drept juste de instanța de recurs.

Totodată, Colegiul menționează că, intimatul nu a prezentat instanței probe incontestabile, pertinente și admisibile în sensul prevederilor art. 121 și 122 CPC, care ar confirma că tranzacția de livrare-cumpărare a valorilor materiale este reală cu achitarea furnizorului de către cumpărător a costului valorilor materiale sau serviciilor, inclusiv și a sumei TVA.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că prima instanță a aplicat eronat normele de drept material, deoarece sunt pur declarative, fiind invocate doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului, prevăzute de art. 432 CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și procedural, astfel, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Melantix”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Melantix” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Arhiliuc

Valentina Clevadî